

Часопис Средње пословне школе Бања Лука • Број 1 • Мај 2012 • Излази годишње

ПИРАМИДА

△ Тавоља варош, свјетско чудо у Србији

△ Прво настаде ријеч, а затим жаргон

△ Ја имам таленат

△ Рекли су нам о себи

НЕ МОРАШ БИТИ БОЉИ ОД ДРУГИХ, БУДИ НАЈБОЉИ ШТО МОЖЕШ

Садржај

Ријеч уредника.....	2
Историја Средње пословне школе.....	3
Представљамо - Леон Бијелић.....	4, 5
О фотографији.....	6
Ђавоља варош.....	7
Спортске активности у СПШ.....	8
Интервју са Аном Илијашевић.....	9
Рекли су о себи - Економска школа Бања Лука.....	10
Рекли су о себи - Католичка гимназија Бања Лука.....	11
Вијести и извјештаји.....	12, 13
Њемачка.....	14
Енглеска.....	15
Литерарни радови.....	16, 17, 18
Прво настада ријеч па жаргон.....	19
Све је могуће.....	20
Ја имам таленат.....	21
Ученик генерације 2012.....	22
Матуранти.....	23
Наши некадашњи ученици генерације (2010,2011).....	24, 25
Стручна страна.....	26, 27
Позив за упис.....	28, 29
Конкурс.....	30
Рекламе.....	31

Главни и одговорни уредник:
проф. Смиљана Антонић

Редакција:
Сретена Јањић, Ивана Попарић, Леон Бијелић, Јелена Вујиновић,
Милка Илић, Ана Илијашевић, Николина Мутић, Дајана Билбија,
Тамара Кунић, Николина Вукомановић, Тамара Максимовић, Миња
Врањеш, Валентина Вукомановић, Жана Милић, Ања Крецел

Стручни сарадници:
проф. Гордана Давидовић, проф. Весна Дејановић, проф. Сибела
Јевтић, проф. Саша Лазич, проф. Саша Драгојевић, проф. Сања
Ловре

Графичка обрада:
Студенти одсјена за графички инжињеринг и дизајн
на ПИМ универзитету:
Стефан Новаковић, Амела Дервишић, Иван Богић, Саша Попадић,
Далибор Галић, Бојан Шормаз, Марко Станивуковић

Фотографија на насловној страни:

Ријеч уредника

Период одрастања, ма колико нам се тежак чинио, најљепши је период човјековог живота. Посебну улогу у формирању личности сваког од нас, игра школа. Идући тим трновитим путем једва чекамо да закорачимо у свијет одраслих, али тек онда, када све прође, постанемо свјесни безбрижности и љепоте школских дана. Како заштитити такве успомене и од окрутног свијета заувјек сачувати дијете у себи?

Вријеме у којем живимо је вријеме информација, које су постале најважније средство за опстанак, развој и успјех, не само појединца, него и цјелокупне заједнице. Живећи у окружењу које је прихватило такав систем, млади људи су свакодневно изложени великој количини разноврсних и по квалитету сумњивих информација. Отуђују се једни од других и прате неке лажне идеале које им друштво намеће, губе се праве људске вриједности.

Жеља да мотивишемо младе људе у позитивним размишљањима и да их усмјеримо на квалитетан начин дружења, навела нас је да покренемо овај часопис. Часопис би обухватао све бањалучке средње школе и писао би о разним активностима, занимљивостима, али и проблемима младих. Кроз сарадњу других школа са нашом, жељели бисмо да истакнемо праве вриједности друштва, а то су управо они којима је часопис намијењен, млади људи, средњошколци, будући студенти и академски грађани. Они су носиоци највећег потенцијала за стварање услова за здравије и боље сутра.

Захваљујемо се школама које су се одазвале на позив и послале прилоге за овај наш првенац. Надамо се да је ово само један корак на дуготрајној и успјешној сарадњи.

Чувајући дијете у себи чинимо да заувјек сачувамо безбрижност и љепоту дјетињства, одвојимо успомене од окрутне пролазности времена и претворимо их у вјечност.

проф. Смиљана Антонић

Директорица школе, дипл. психолог Данијела Јокановић

Поштовани,

Ученици, њихови радови, интересовања, пројекти и писане ријечи, којима се обраћају културној и професионалној јавности, представљају огледало рада једне школе. Након шестогодишњег праћења активности ученика Средње пословне школе, јавила се жеља да њихове радове представимо и другима. Странице часописа које су пред вама, су странице надахнуте креативношћу и идејама младих, и представљају огледало наше школе.

Часопис носи назив „Пирамида“. Зашто пирамида? Вјерује се да облик пирамиде представља праисконску хумку, од које је, по вјеровању Египћана, настала Земља. Облик пирамиде симболично говори о смислу постанка живота, о извору свега постојећег. Ми вјерујемо у наше ученике, вјерујемо у њихов успјех, подржавамо их у остварењу њихових циљева, и овај часопис који је пред вама, није намијењен само садашњим ученицима, већ и онима који су то били и онима који ће то постати.

Будући да знамо да је срећан и успјешан само онај човјек који обавља послове које разумије, зна и воли, свјесни смо да ће резултат нашег рада бити видљив тек у будућности.

Савремени човјек иде толико брзо кроз живот да често пројури поред себе, не поштујући знакове упозорења који му говоре да је скренуо са пута и да треба да се врати на стазу.

Свако од нас је у стању да начини избор, потрудите се да то буде онај прави за вас.
Ми смо свој избор направили.

Нешто о СПШ

Историја Средње пословне школе почиње у лето 2005. године. Циљ оснивања Средње пословне школе био је да дамо свој допринос у изналажењу одговора на питање: “Како створити самосвјесног, младог човјека, способног за самостално размишљање и примјену знања у послу?” Свјесни значаја таквих особа за друштво у цјелини, одлучили смо преузети одговорност за будућност највјернијих међу нама. Због тога смо као основни задатак и сврху нашег рада и постојања, поставили стварање најбољих услова за рад и лични развој сваког нашег ученика.

Иако често суочени са оспоравањима, предрасудама и неразумијевањем заједнице, која је пословично затворена и неповјерљива према свему новом и другачијем, успјели смо својим радом и досљедним ставом према очувању најважнијих хуманих и цивилизацијских вриједности да се изборимо за статус једне од најбоље организованих школа у Републици Српској.

Постали смо школа која, својим методама рада и односа према ученицима, те организацијом многобројних ваннаставних активности, ствара атмосферу која пружа могућност сваком ученику да препозна и развије свој таленат, те да побиједи лични страх од знања.

Данас, након 7 година напорног рада, можемо са поносом рећи да смо успјели у намјери да дамо свој допринос очувању истинског значења ријечи образовање. Захваљујући томе, нашу Школу уписују ученици којима основни циљ није стицање дипломе, већ оног нивоа знања које ће им омогућити да се у потпуности остваре као личности.

Представљамо

Леон Бијелић, надарени фотограф,
ученик Средње пословне школе у Бањој Луци

Зовем се Леон, родом сам из Загреба и однедавно сам заволио фотографисање и све што се тога тиче. Фотографија је заустављање времена једним притиском окидача. Драго ми је што имам могућност да на врло једноставан начин зауставим оно што оком видим, а умом доживим.

Живим у Бањој Луци већ 7-8 година и још увијек се не жалим. Имам 17 година и почео сам се бавити фотографисањем прије неких 8 мјесеци. Волим полизати поклопац од пудинга и мрзим журити негдје. Нисам љубитељ кише, мада волим видјети људе како трче без кишобрана и тако квасе све што имају на себи. Мрзим видјети дијете од 8 година како ломи кичму са оном коцкастом торбом напуњеном свим оним тешким књигама. Оптимиста сам и још увијек сам средњошколац, напосред задња година. Не знам који ћу факултет уписати, али не мучим главу тиме.

Волим 2 реченице:

- “Кад поглед погледа поглед гледиште погледа се заснива на истим или различитим осјећањима”.
- “Мирољубив је онај који мирује мир мирном мирноћом”.

Занимљиве године везане за фотографију/фото - апарате

- 4, 5 вијек Кинези и грчки филозофи су описали основне принципе оптике и камера.
- 1664-1666. Исак Њутн открива да је бијела свјетлост састављена од различитих боја.
- 1843. Први оглас с фотографијом направљен је у Филаделфији.
- 1884. Џорџ Истмен изумио је флексибилан, папирнати фотографски филм.
- 1927. Џенерал Електрик изумио је модерну сијалицу за блиц.
- 1960. ЕГ & Г развија подводни фотоапарат за екстремне дубине за Америчку морнарицу.
- 1968. фотографија Земље са Мјесеца.
- 1980. Сони показује прве фото - апарате који имају могућност видео - записа.
- 1984. Канон показује први дигитални фото - апарат.

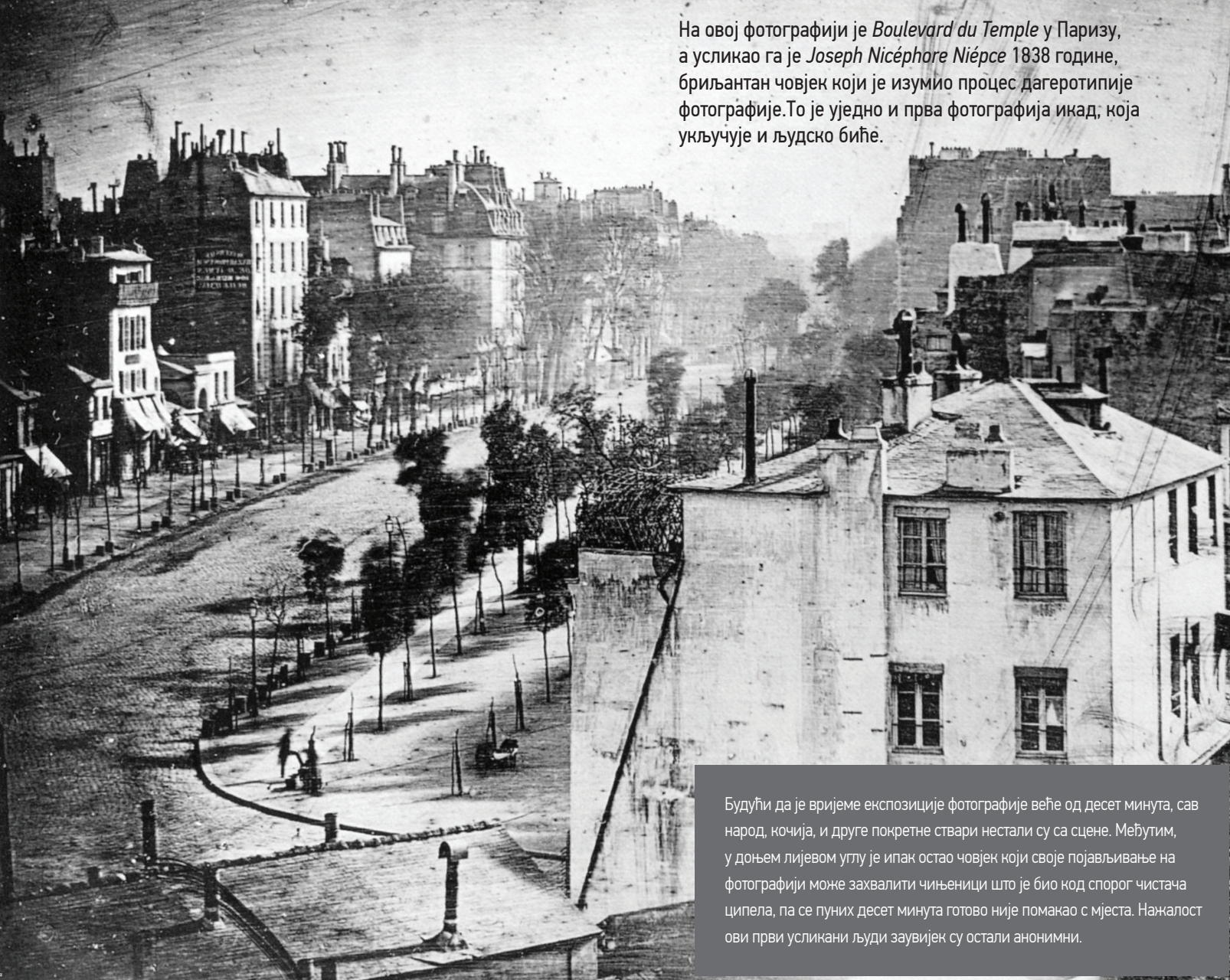

О фотографији

Фотографија је грана умјетности у којој фотограф уз помоћ фото - апарата зауставља тренутак реалног живота. Колико се до сада зна, *Sir John Herschel* је у свом предавању у Краљевском друштву у Лондону, први пут споменуо ријеч "*photographi*", 14.3.1839 године.

Постоје дигитални и аналогни фото - апарати. Дигитални фото - апарати су много флексибилни па их користе скоро сви. Стварно је мало људи који још користе аналогне фото - апарате али их има.

Оригинални дагеротип с врло ријетким потписом изумитеља Француза *Jacques Daguerre* (1787 -1815) из 1839. продан је у Бечу на аукцији за 732.000 еура, што је нови свјетски рекорд за неки фото - апарат. Данас у свијету постоји тек десетак примјерака дагеротипа и сви су у музејима.

На овој фотографији је *Boulevard du Temple* у Паризу, а усликао га је *Joseph Nicéphore Niépce* 1838 године, бриљантан човјек који је изумио процес дагеротипије фотографије. То је уједно и прва фотографија икад, која укључује и људско биће.

Будући да је вријеме експозиције фотографије веће од десет минута, сав народ, кочија, и друге покретне ствари нестали су са сцене. Међутим, у доњем лијевом углу је ипак остао човјек који своје појављивање на фотографији може захвалити чињеници што је био код спорог чистача ципела, па се пуних десет минута готово није помакао с мјеста. Нажалост ови први усликани људи заувјек су остали анонимни.

Ћавоља варош, свјетско чудо у Србији

Жана Милић и Милана Грозданић | 11 СПШ

Овај природни споменик чине два, у свијету ријетка, природна феномена: земљане фигуре, као специфични облици рељефа који у простору дјелују врло атрактивно, и два извора јако киселе воде са високом минерализацијом. Споменик природе Ћавоља варош, налази се на југу Србије, 27 км југоисточно од Куршумлије, а 89 км југозападно од Ниша. Од Београда је удаљен 288 км.

Постоје разне легенде о овом чудном мјесту, а становници најчешће причају ову:

„Некада давно овдје су живјели скромни, мирни и својој вјери привржени становници. То је сметало Ћаволу, па им је он спремио „Ћаволу воду“ да забораве на родбинске односе. Пошто су пили ту воду, омамљени мјештани ријеше да вјенчају брата и сестру. Ћавољи план је покушала да спријечи вила, која према легенди и дан-данас држи под својом заштитом овај крај. Вила није успјела да уразуми сватове, и они кренуше са младенцима ка цркви на вјенчање. Она се онда поче молити Богу да на неки начин спријечи родоскрнављење. Бог услиши њену молбу, споји небо са земљом, дуну јак, хладан вјетар и окамени сватове.

Ћавоља варош је ушла у ужи избор за седам светских чуда природе, иако, нажалост, поред велике подршке јавности није успјела да се пласира међу првих седам. Раније је овај локалитет био прилично слабо посјећен, око 3000 посјета годишње, а откад је постао кандидат за 7 свјетских чуда природе, догодила се права експанзија туриста из разних крајева, тако да од тог периода биљежи преко 80 000 посјета. Однедавно је освијетљена и примамљива за ноћне посјете које јој дају посебну драж.

Ћавоља варош припада селу, такође чудног имена Ћаке, (потиче од албанске речи „гјак“ -крв), између 660 и 700 м н. в. које се налази на подручју општине Куршумлија. Земљане фигуре или како их локално становништво назива “куле” смјештене су у две јаруге подијелене уском вододијелницом чији се изворишни дијелови спајају у јединствену ерозивну челенку, страховито разорену ерозивним процесима. Јаруге такође имају чудне називе: једна је Ћавоља јаруга а друга Паклена јаруга.

Спортске активности у СПШ

проф. Саша Лазић

У четвртак, 3.5.2012. године, на игралишту наше школе одржан је турнир за основне школе у фудбалу и кошарци „СПШ 2012“. Учествовале су екипе основних школа: „Георги Стојков Раковски“, „Бора Станковић“, „Јован Јовановић Змај“, „Свети Сава“, „Милош Црњански“, екипа дома „Рада Врањешевевић“ и екипа првог разреда СПШ.

Играло се по сљедећем принципу: у првом полувремену су се екипе надметале у фудбалу, а у другом у кошарци, те је тако турнир изашао из стандардних оквира и био занимљивији. Прво мјесто освојила је ОШ „Георги Стојков Раковски“, друго мјесто ОШ „Бора Станковић“, а трећепласирана је била екипа дома „Рада Врањешевевић“. Они су у борби за треће мјесто савладали екипу наше најмлађе генерације, тако да су наши ученици остварили пласман за четврто мјесто. Три првопласиране екипе су добиле пригодне награде, пехаре и дипломе.

Турнир је пропраћен од стране писаних и електронских медија, Бел телевизије, Гласа Српске и дневног листа „Фокус“. Била је ово још једна у низу културно-спортских манифестација које смо успјешно организовали, а такође и прилика за дружење ученика и колега из струке.

СПШ од свог оснивања учествује у спортским такмичењима на нивоу града, регије или републике, у свим спортовима у којима може адекватно да одговори задатку, у којима има квалитетну екипу или појединца. Један од запажених резултата остварили су фудбалери претпрошле године освојивши треће мјесто на општинском првенству.

Запажен наступ прошле године имао је стонотениски тим када је на општинском првенству освојио четврто мјесто екипно. Што се тиче наступа у текућој школској години, кошаркашка екипа је учествовала у општинској лиги у склопу МОИ, гдје је у групи са: Економском, Електротехничком, Грађевинском, ШУП и Техничком школом, забиљежила једну побједу и четири пораза. Чини се да је пред овом екипом лијепа перспектива, јер већина играча има могућност наступа и наредне године, тако да се с правом надамо бољем пласману, тј. борби за примат у граду.

Најновија спортска вијест је трострука побједа најбрже дјевојке у РС, ученице СПШ, Ане Илијашевић, у трци на 100 м. Прво је победила на општинском првенству, одржаном 29.3.2012. године на Градском стадиону у Бањалуци, постигавши лични рекорд, у времену од 12,12 секунди. Затим је, након седам дана, потврдила примат на регионалном такмичењу, а 29.4.2012. доказала да је најбоља у Републици Српској, поново поправивши свој најбољи резултат, постигавши вријеме 11.80 секунди. Мора се рећи да је, поред освојеног републичког првенства, Ана на сва три поменута такмичења постигала најбољи резултат на генералном нивоу, односно у свим дисциплинама (трчање, скокови, бацање), те тако постала и најбољи атлетичар РС у конкуренцији средњих школа. Нашој Ани још једном честитамо на овом огромном успјеху!

Школа је нашим ученицима омогућила да од почетка ове школске године једном недјељно посјеђују Градски олимпијски базен и куглану у СД „Борик“. Термин за пливање је уторком, од 16-17 часова, а за куглање сриједом од 17.30-19 часова.

Интервју са ученицом Аном Илијашевић

Моја љубав: Атлетика

△ Како си почела да се бавиш атлетиком?

Прије тачно 3 године уписала сам атлетику на наговор наставнице физичког у мојој основној школи. Никада прије нисам размишљала о томе.

△ Који је твој први већи успјех?

То је сигурно прво мјесто на Малим олимпијским играма у Бањој Луци прије 3 године и уједно то је био мој почетак бављења овим спортом.

△ Којом тачно дисциплином се бавиш?

Моје дисциплине су 60, 100, 200 и 300 метара, такође трчим штафету 4x100 и 4x400 метара.

△ Да ли можеш да издвојиш свој највећи успјех?

Свако такмичење је за мене један нови успјех. Не могу издвојити један највећи, али издвојићу пар значајнијих за мене. То су 1. мјесто у БиХ на 100 и 200 метара, 5. мјесто на Балканском првенству у Турској и прво мјесто на 60 метара у Ријечи.

△ Који су твоји планови за ову годину?

Ове године планирам да освојим медаљу на Балканском првенству које се одржава у Турској и да одбраним титулу првака државе у својим дисциплинама.

△ Да ли је атлетика напоран спорт и како је прихваћен на нашем простору?

Кажу да је то најнапорнији спорт поред пливања и ја то могу засигурно потврдити. Тренирам сваки дан, некад и два пута дневно. Нажалост атлетика није популарна у нашој држави, а још мање је исплатива. Једноставно сав овај труд који улажем је због љубави према овом спорту.

△ За крај нам реци шта желиш да поручиш младим генерацијама?

Желим да кажем свим младим људима да спорт покреће не само људско тијело, него и дух и чини наш живот бољим. Позната изрека: „У здравом тијелу, здрав дух“ није само фраза. Свака физичка активност чини да се осјећамо боље, испуњено и задовољнији сами собом.

Рекли су нам о себи

Редакција часописа "Пулс"

Уредник: мр Сања Ђурић, проф.

Часопис Медицинске школе – "Пулс" у електронској форми

Медицинска школа Бањалука је вишеструко на интернету. Преко Форума (од јуна 2007. године-администратор Дубравко Чајић, бивши ученик), <http://medicina.forum.st/> преко Официјелног сајта (од маја 2008. године, Дејана Маличевић, проф.) <http://www.medicinska-skola-bl.net/>, преко блога Медицинска школа БЛ-Економска школа НМ <http://aceskeepsmling.blogspot.ba/> кога су ученици отворили у току рада на пројекту *Keep Smiling* те у оквиру истог пројекта у мрежи ACES-а (Академије средњоевропских школа) http://aces.or.at/ac_school.asp?b=1797&ID=74.

Официјелни *web* сајт Медицинска школа Бањалука постоји од маја 2008. године. Израду и ажурирање сајта обавља професорица Дејана Маличевић, која је и аутор свих текстова, фотографија и мултимедијалних садржаја код којих није другачије назначено.

Императив рада *webmaster*-а, поред осталог, је: информативност, садржајност, мултимедијална шароликост, повратна информација посјетилаца.

У складу са тим, сајт се ажурира свакодневно. Захваљујући томе што директор Школе има разумијевања за корисност оваквог типа школског сајта, у мају 2009. године је капацитет сајта проширен са 25 МВ на 100 МВ, чиме је, између осталог, омогућено објављивање првог интернет издања школског часописа ПУЛС, чији је уредник мр Сања Ђурић, проф. српског језика, а у чијем уређивању активно учествују и ученици. Часопис обухвата разне области интересовања младих.

Тренутно је часопис у фази реконструкције, побољшању дизајна, промјени тренутних рубрика, додавању нових занимљивости.

У скорој будућности планирамо, осим реконструкције, да уврстимо у часопис и „онлајн“ учење, које је већ и започело кроз рубрику, коју тренутно имамо под називом „Игре и квизови“ и „Не може да шкоди.“

Школа с поносом прати сва дешавања и презентацију на интернету, а реализатори овог подухвата имају подршку директора Школе, на чему смо веома захвални.

Надамо се и даље напретку часописа и успјешном раду наше редакције, која корача даље под мотом – пулсирајмо заједно.

Путовање у срце Европе – Католички школски центар, Бања Лука

Ученици моје школе већ неколико година имају прилику судјеловати на семинару у Ст. Мариентхалу. Сам семинар се одржава у комплексу манастира Ст. Марентхала који се налази на југоистоку Њемачке, у близини Гөрлиза, под покровитељством је Европске уније, а земље из којих долазе судионици су, поред БиХ, и Њемачка, Шведска, Литва, Летонија, Пољска, Италија и Чешка. Из неких земаља долазе по двије школе, тако да укупно буде шездесетак судионика.

Шест ученика који долазе на семинар представљати своју школу и земљу, по правилу су међу најбољим ученицима појединих школа. У мојој школи избор прави професорица њемачког језика у сарадњи с директорицом и равнатељем школе. То су ученици који се прво морају доказати у Мултимедијалној секцији која се на неки начин бави стварима која се дешавају на семинару. Сваке године семинар се бави другом темом и свака школа има задатак да припреми кратак филм на задану тему. Ове године тема је била волонтерство, инспирирана је годином волонтерства коју је прогласила Европска унија. Наши представници изабрани су пред крај прошле школске године и било ми је драго што сам и ја један од њих. Филм и остале припреме смо урадили преко распуста. Били смо спремни за полазак!

Група од шест ученика с веома оптимистичном професорицом кренула је на јединствену авантуру у срце Европе. Када смо стигли, судионици семинара могли су бирати, сходно

свом интересу, између више група: филм, бенд, интернет и радио, репортери, кратки спотови и глумачка група. Из наше школе имали смо три члана у бенду, два одлична репортера/фотографа и једног члана глумачке групе. Координатори група били су, или професори из појединих школа, или професионалци у неким подручјима, који су били позвани на семинар, као што је био случај с филмском групом.

Убрзо је успостављен темпо семинара који је, може се рећи, био у неку руку магичан. Тијеком дана ученици из осам различитих европских земаља заједничким снагама покушавају да на свој начин створе нешто ново. Свака вечер била је прилика за невјеројатан и посебан увид у културу свих тих земаља. Наша национална вечер, наравно, била је посебна, музика и плесови које смо представили, одушевили су интернационалну публику. На неки начин, те вечери били смо најбољи амбасадори наше земље, али и тијеком цијелог семинара. Од свега што нам се дешавало на овом нашем путовању највише смо цијенили дружења с ученицима из осталих европских земаља.

Као и све добре ствари, и ова прича брзо завршава. Пуни нових искустава и дојмова много смо размишљали о путовању. Заједно дијелимо неописиву срећу што смо судјеловали у једном таквом догађају „из којег увијек произађе нешто изузетно“, како је то лијепо рекао Руди, један од професора из Њемачке којег ћемо увијек памтити.

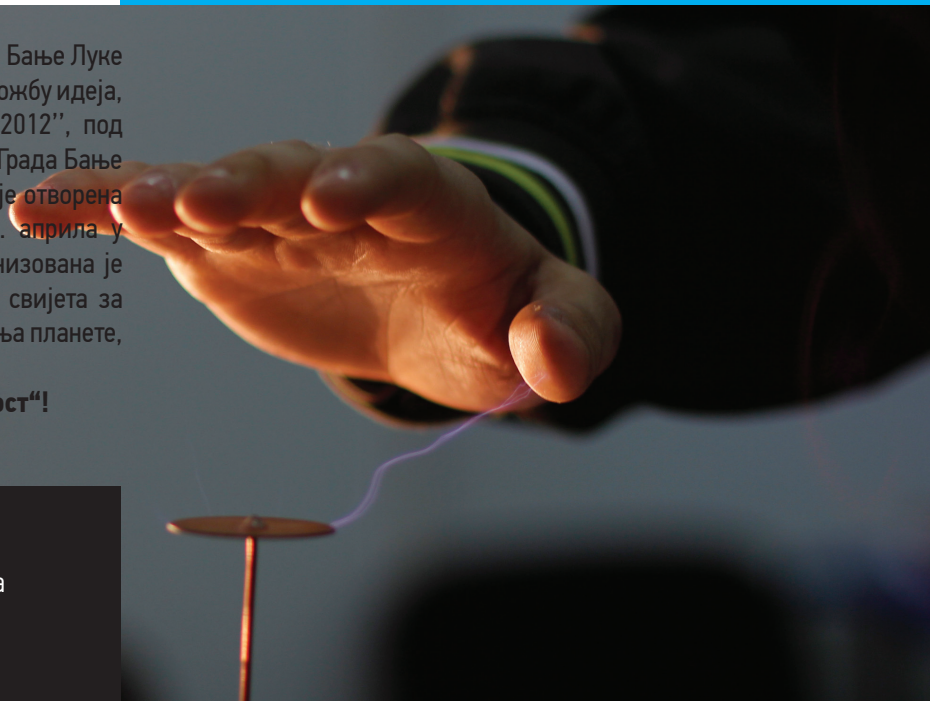
Вијести и извјештаји

„ИНОСТ 2012. ГОДИНЕ“ БАЊА ЛУКА

Савез иноватора и Удружење иноватора града Бање Луке организовали су по 14. пут традиционалну изложбу идеја, иновација и стваралаштва "ИНОСТ младих 2012", под покровитељством Владе Републике Српске и Града Бање Луке у хали Бањалучког велесајма. Изложба је отворена 18. априла у 11.00 часова, а затворена 20. априла у 14.00 часова. Ова 14. по реду изложба организована је и посвећена заједничким напорима цијелог свијета за излазак из економске кризе и глобално очувања планете, под паролем:

“Искажите вашу инвентивност и ефикасност“!

На овом такмичењу је представљено 329 иновација које су осмислила 432 аутора из БиХ, Србије, Хрватске и Црне Горе.

СРЕДЊА ПОСЛОВНА ШКОЛА Бања Лука

Средња пословна школа је по други пут учествовала на сајму иновација. Ученици су своју иновативност показали пројектима из Предузетништва и практичне наставе. Ученике су припремале професорица Сања Ловре (предмет Предузетништво) и професорица Дијана Јовић задужена за извођење практичне наставе у школи у виду организације виртуелног предузећа. Ученици су радили 4 пројекта. Теме које су пријавили су:

1. База знања (аутор: проф. Сања Ловре, ученици: Милкица Јовичић, Јована Радић, Весна Роговић и Милана Даниловић).
2. Едукативни центар (аутори: Милош Ђурковић, Војиславка Лазичић, Сергеј Жабић и Наталиа Кукољ).
3. Предузеће за вјежбу (аутор: проф. Дијана Јовић, ученици: Вукица Ђурђевић, Александра Ђеранић, Невена Самарџија, Сретена Јањић и Ивана Попарић).
4. Фотографија (аутор: Леон Бијелић)

Средња пословна школа је на овом сајму иновација освојила сребрну медаљу, друго мјесто у категорији средњих школа за пројекат „Едукативни центар“.

ПРОФЕСОР ТЕЛЕБАК

2.12.2011. године гост наше школе био је проф. Милорад Телебак. Одржао нам је предавање на тему „СА СМИЈЕХОМ КРОЗ ГРАМАТИКУ“. Предавањем нам је истакао значај нашег матерњег језика, његову љепоту и разноликост. Показао нам је како граматика може бити занимљива и комична и како се може научити на лак и интересантан начин. Предавање је одржано у амфитеатру ПИМ универзитета са почетком у 13 часова.

ИЗЛЕТ- БАРДАЧА

14. 10. 2011. године одржао се једнодневни излет на Бардачи. Као и свако заједничко дружење и ово нам је било занимљиво и незаборавно. Ово је била идеална прилика да се сви зближимо, покажемо своје способности и свој такмичарски дух кроз разне спортске активности. Такмичење у припреми роштиља, декорацији стола и повезаност унутар одјељења, одушевила је чланове комисије који су имали заиста тежак задатак да прогласе најбоље. Мада су се сви трудили и сви на неки начин посебни и јединствени комисија је одлучила да I 2 разред понесе титулу најбољих. Посебну похвалу заслужује ученица Тијану Јовић, III 2 која је на изузетно креативан начин осликала чаше и тиме допринијела оригиналном изгледу стола свог одјељења. Треће мјесто освојио је I1, због оригиналности у аранжирању. Након припреме роштиља и јела бацили смо се на потезање конопца у којем је победио II 1 разред.

КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ 12.12.2011 године

Као и сваке године ученици Средње пословне школе приређују манифестацију под називом „Књижевно дружење младих талената“. Овај пут тема вечери је била „Дијете је отац човјека“. Уз многе таленте које имамо, није требало много више од маште, креативности и добре воље да програм учинимо занимљивим. Програм је био испреплетен разним ученичким радовима, музичким нумерана, те занимљивом представом. Имали смо част да своја умијећа и таленат прикажемо и пред другим школама. Наши гости те вечери су били ученици из Економске и Медицинске школе из Бање Луке, као и група ученика из Основне школе „Борисав Станковић“. Након програма дружење смо уз коктел наставили у холу ПИМ универзитета.

СВЕТОСАВСКА АКАДЕМИЈА

27.1.2012. године у Амфитеатру ПИМ универзитета одржана је Светосавска академија. Уз присуство ученика, професора и гостију достојно је опјевано Савино име. Мисли, порукe и Савине ријечи подсјетиле су на све што је овај светац за нас учинио. Свако од нас се пронашао у некој од Савиних мисли, реченица. И свака изговорена ријеч, мисао, подсјећа нас да Савин дух живи у нама, траје и испуњава нас. Као и сваке године на Савин дан уручују се награде и захвалнице. Њих је уручивала добитница Светосавске награде града Бање Луке, Милкица Јовичић. Милкици је уручена награда, књига њеног омиљеног писца, Лава Толстоја „Васкрсење“ и новчана награда од 200 КМ. Након програма дружење је настављено у холу ПИМ универзитета.

Die Berliner Mauer

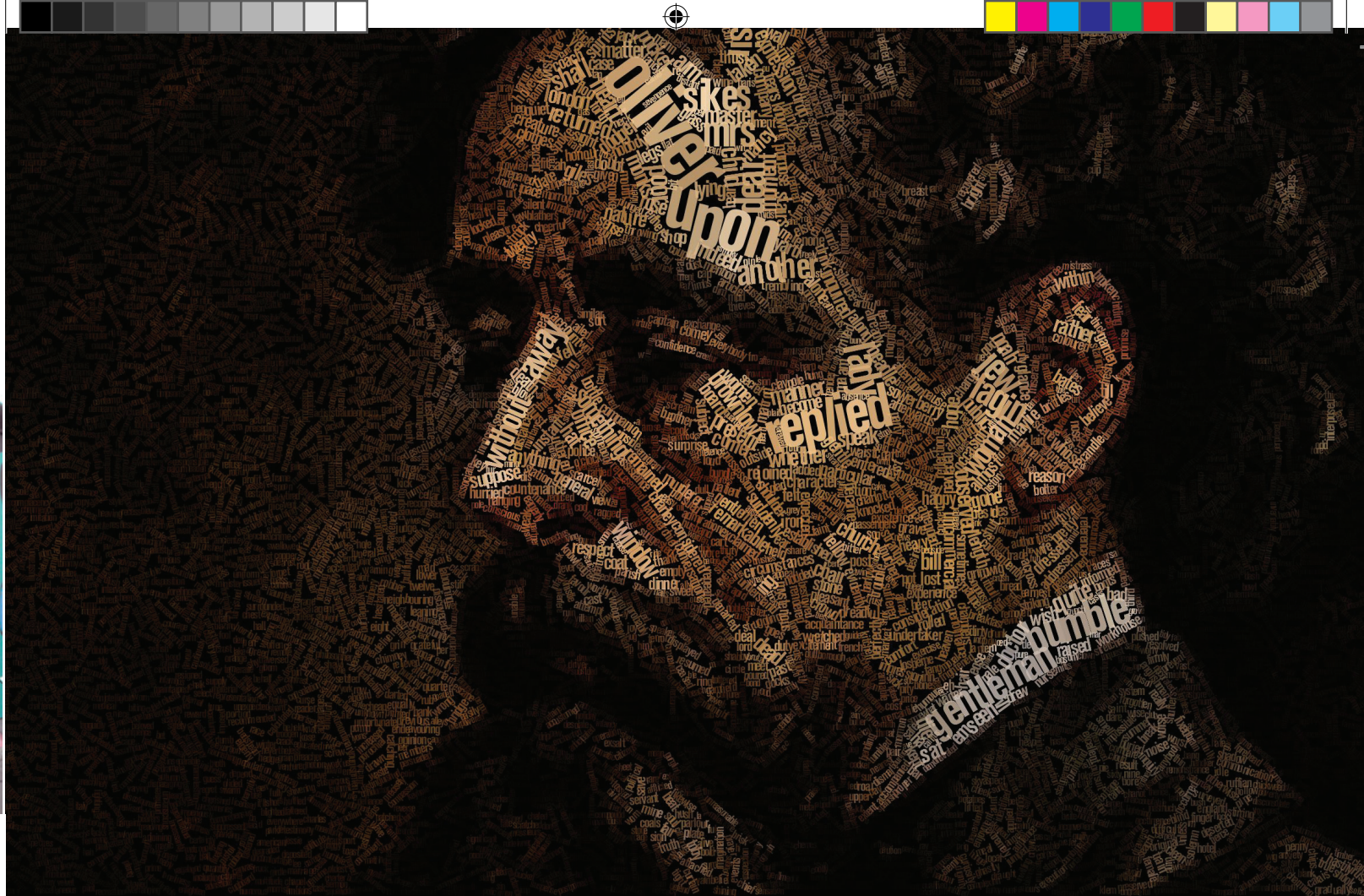

Сандра Поповић III-2

Die Berliner Mauer wurde am 13. August 1961 errichtet. Die Mauer wurde zwischen Ost- und Westberlin errichtet, um die Flucht von DDR-Bürgern nach Westberlin zu verhindern. 28 Jahre lang hatte die Mauer West-Berlin vom Ostteil der Stadt und dem sie umgebenden Gebiet der DDR getrennt.

Die Berliner Mauer war Bestandteil und zugleich markantes Symbol des Konflikts im Kalten Krieg zwischen den Westmächten unter Führung der Vereinigten Staaten und dem Ostblock unter Führung der Sowjetunion. Vom 13. August 1961 bis zum 9. November 1989 trennte sie innerhalb der durch die Nachkriegsordnung der alliierten Siegermächte entstandenen Viersektorenstadt das Stadtgebiet von Groß-Berlin in zwei Teile:

Berlin (West) und Ost-Berlin. Für die DDR-Grenzsoldaten galt in Fällen des „ungesetzlichen Grenzübertritts“ der Schießbefehl. Bei den Versuchen, die 167,8 Kilometer langen und schwer bewachten Grenzanlagen in Richtung West-Berlin zu überwinden, wurden zwischen 136 und 245 Menschen getötet. Die Berliner Mauer fiel am 9. November 1989 nach über 28 Jahren ihrer Existenz. Wenig später wurde mit ihrer Beseitigung begonnen. Der Abriss der innerstädtischen Mauer war am 30. 11. 1990 beendet. Reste blieben als historische Denkmäler erhalten. Die DDR-Bürger demonstrierten für die Öffnung der tödlichen Grenze mit friedlichen Mitteln und besiegelten somit das Ende der DDR.

Charles Dickens

Тијана Јовић III-2

He was an English writer and social critic who is generally regarded as the greatest novelist of the and the creator of some of the world's most memorable fictional characters. During his lifetime Dickens' works enjoyed unprecedented popularity and fame, but it was in the twentieth century that his literary genius was fully recognized by critics and scholars. His novels and short stories continue to enjoy an enduring popularity among the general reading public.

In 1833 Dickens's first story, A Dinner at Poplar Walk was published in the London periodical, Monthly Magazine, a year after he missed an audition at Covent Garden—for which he had prepared meticulously—ending his interest in a career as an actor. He rented rooms at Furnival's Inn becoming a political journalist, reporting on parliamentary debate and travelling across Britain to cover election campaigns for the Morning Chronicle. His journalism, in the form of sketches in periodicals, formed his first collection of pieces Sketches by Boz - Boz being a family nickname he employed as a pseudonym for some years - published in 1836.

Quotes:

"A wonderful fact to reflect upon, that every human creature is constituted to be that profound secret and mystery to every other."

Charles Dickens, A Tale of Two Cities

"Have a heart that never hardens, and a temper that never tires, and a touch that never hurts."

"We need never be ashamed of our tears."

Charles Dickens, Great Expectations

"There is nothing in the world so irresistibly contagious as laughter and good humor."

Charles Dickens, A Christmas Carol

"No one who can read, ever looks at a book, even unopened on a shelf, like one who cannot."

Charles Dickens, Our Mutual Friend

Литерарни радови

РЕПУБЛИКА СРПСКА

Све нас је мајка родила и у свом крилу гријала,
мајчинском љубављу одгојила, и за живот нас спремила.
Али, наша друга мајка, наша лијепа отаџбина,
пружила је сваком срећу, да пронађе љубав већу.
То је наша Република, срећна земља свих грађана.
Република Српска, јуначка, у срцу Босне створена.
Њене горе и бистри потоци, језера и равне долине,
плодна села и нова насеља, окружују модерне градове.
Поносна је наша земља мила, својим вриједним и
добрим људима, младошћу, љепотом и снагом
да сачувамо оно што нам је од Бога дато.
Младима остаје створена Република Српска, да је граде
и да на њој раде, јер је туђа земља туга голема,
и нигдје на свијету љепше земље нема.

Жана Милић I1
Средња пословна школа
Бања Лука

МАСКЕНБАЛ

Куд год да кренем видим људе, некада паметне, некада
луде. Или тужне јер их нешто брине, њихова лица маске
чине.

Плажу заплускује морски вал. Човјек је маска, живот је
маскенбал.

Куд год да погледам видим лица, некада краљева, некад
убица, невиног дјетета које мило гледа,

Старца којем мудрост живјети не да.

Плажу облива морски вал,

Човјек је маска, живот је маскенбал.

Куд год да погледам све је бијело, маска је прекрила
њихово тијело,

Бол у души ломи и кочи, али маска не може прекрити очи.

Плажу потапа морски вал,

Човјек је маска, живот је маскенбал.

Сретена Јањић IV1
Средња пословна школа
Бања Лука

НОЋ

Она полако и спокојно тамом огрне кров и пут, дрво и
ријеку, затвори цвијет и тишином прекрије меку траву.
Тад све снаге клону и требало би да одмара све што
постоји.

Људи стоје и гледају небо и осјећају се помало тужно и
чудно између та два бескраја – својих мисли и широког
свемира. Чуде се како звијезде тако сигурно сјаје, а не
виде им ослонца.

Љепоту ноћи мјере мјесечином и мирисом јасмина у
врту. Не могу да не помисле како се у таквој тишини лако
рађају велике мисли учених и чудесне илузије неуких.
Ноћ – инспирација пјеснику, али зебња путнику. Једнако
дарује снове богатим и силним као и сиромашним и
пониженим.

Ноћу се мијешају наде болесних и гладних са страховима
надмених и „важних“. Тада бдију све мајке док дјеца не
заспу или док ружно сањају.

И моја сигурно бдије, јер ни ја још не спавам...

Сара Млађеновић IVa
Опћа гимназија КШЦ-а
Бања Лука

ШЕТЊА БАЛКАНОМ

Тражим судбину које ни нема, ја, покојник што уморно
гледа, с јутром на потрагу нову се спрема, док звижди
вјетар глава је сиједа?

Вртим се у круг као и сат, и себи откуцавам и тик и так.
Морам да знам, ал' не морам знати дал' мој је крст тежак
ил' лак?

Трагам да нађем голуба бијела, онаквог какав сам некада
био. Но кајањем добих од људи опијела, само од Бога
опрост сам снιο.

Ја трчим за оним сутоном плавим, старим од ноћи, па
трагам за даном. Кад јауче душа мислим да славим.
Жалим ал' нестак у шетњи Балканом.

Милош Ковачевић II
Економска школа
Бања Лука

ПРОШЕТАЛА СЕ ПОВИЈЕСТ У СРАМОТНИЧКОЈ ХАЉИ

Стајем пред огледало, али не видим лице. На мени одјећа није више бијела. Анђели су већ одавно пали. Сада се шетају улицама живота подсјећајући какав је он заправо. Улицама којим и ја ходам. Попут модела на позорници измјењују се. Савршени примјери нашег несавршенства. Предивно упакирани проблеми. Руже с мноштвом трња. Уљепшани модели људских особина и мана. Прва излази Неправда. Одјевена у лепршаву сиву хаљину. Погледом прелази преко публике тражећи нову жртву. Угледа мене и говори: „Теби сам била присутна и на рођењу. Теби сам ускратила оца и пратим те још увијек.“ Прије него сам успјела заплакати, долази нова дама. Мистериозна у црној елеганцији. Туга. Њено лице је обликовано сузама, а њене су руке кржаве. У себи носи жалост свих оних који су некога изгубили. У себи носи оне црне ратове који су њене руке учинили таквима. Подсјећа ме да сам рођена у таквом времену. Онда када су пуцали, када су многи животи завршили, ја сам свој започела. Са занимањем проматрам остатак ревије. Убрзо схваћам да све то више личи на параду, јер редови су пуни, а оно што се приказује није вриједно тога. Оно што корача је сурова истина. Прати је насиље иза чијег плашта се крију још мрачније фигуре. Трагедије.

„И Бог створи човјека!“ А човјек створи Проклетство. Није ни чудо што је створено задњи дан. Можда му и није било мјесто на Земљи. Његовим додиром нетакнуто постаде грешно. И више никада неће бити исто. Чисто је изгубљено. Непоновљиво. Једна грешка је почетак свих осталих. У почетку један слаб човјек, а касније мноштво. Забрањена јабука је уродила плодом. Сви сада уживају у наводним „делицијама“.

Изненада једна мистериозна појава провири из застора. Иступи на позорницу. Исувише крхка након свих њених претходница. Дрхтавим корацима приђе ближе и потом учини драстичан потхват. Скиде свој плашт и остаде гола. У потпуности. Стидљиво спусти поглед и прошапта своје име - Нада. У чуду и збуњености се људи почеше окретати тражећи излаз. Организатори програма је одгурнуше у страну и рекоше како није предвиђена. Али мали број људи изађе из сале у потрази за њом, свјесни су да није залутала и да је морају слиједити. У маси кренух и ја.

На промрзлој цести уочих ситне кораке у снијегу. Пратила сам их, али није било никога. Слиједећи их стигох испред врата свог дома. Зачудих се, али ипак ућох. У топлини собе угледах отиске оних истих стопа.

Посљедњи бијаше код огледала. Стадох на њега и тада нестаде све. У чуду погледах у огледало и видјех лице. На трен је изгледало попут оног елегантне даме Туге, а онда се редом измијенише сва остала.

Скуп свих несавршености уклопи се прецизно у моје лице. Као да ту припадају. Човјек уистину то јесте. Све! Жртва своје прошлости и откупитељ властите глупости, неспособан да стави тачку на крај срамоте. Он је роб зареза јер непрестано наставља круг погрешних потеза. Понекад се чини да одраза у огледалу нема, али све треба сагледати из другачије перспективе. Никада није престао постојати, само је исувише тешко суочити се с њим. Сам је себи највећа пријетња. Човјеков највећи непријатељ га чека у срамотничкој хаљи. У одразу у огледалу. Човјек!

Сара Велага IIIБ
Опћа гимназија КШЦ-а
Бања Лука

НЕОДРЕЂЕНА И БЕЗИЗГЛЕДНА НАДА

Ево још једном војска суза маршира кроз дубину ноћи,
Опет иде у недоглед,
Опет не зна куда поћи?
Одлази, лагано, полако,
А онда све пролази, као да никада није било тако.
И почиње све поново, поново испочетка
И оно срце рањено као да је ново,
Као да је бол однијела ријека.
Долазе нови дани, успона и пада, потпуно празни,
Али човјек се и даље нада, као по казни,
И кад у понор пада, излаз проналази.
То је оно што нас напријед вуче, тјера,
Оно нешто што је ту кад нестане вјера.
Нешто што нас тјера да живимо, а живјети нам не да,
Нешто што не дозвољава да се човјек преда.
То је тај сан будних, наша сламка спаса,
Оно што нам ипак говори, иако нема гласа.
То је наша нада у бољу будућност, у боље сутра,
Наша неодређена и безизгледна нада која вјерује у јутра,
која нас никада не напушта.
Али узалуд све, војска суза и даље маршира,
Тај звук самоће корацима дира
И требаће времена да тишина поново засвира.

Милка Илић III2
Средња пословна школа
Бања Лука

ПРИЈАТЕЉСТВО НЕМА ЦЕНУ

Глува соба одјекује ритмом казальке на сату. Из кухиње допире звук капљица које ударају о улубљени метал. Гумици је већ месец дана потребно дотезање, али он ни за тим не мари. На руку му слеће комарац, гледа како га убада и не реагује. Каже: „Бар сам од неке користи”. На прозору се назире трагови мува... Зна он и сам колико се запустео, само што с годинама Јован све мање осећа бућ и неподношљив мирис труле иверице у стану.

Јутрос сам заборавила да му купим новине и он је цело јутро ћутао. Ћути он иначе. Тишина је његов једини савезник. Само што ме јутрос устрелио његов срдит поглед, И то ми се урезало. Да, то ћу запамтити. Поред њега, испод тепиха, вире два дела поцепане фотографије: на једном је он, на другом његова прошлост, разлог за тужну садашњост и кривац за изгубљену будућност. Знам шта га тишти, само сам се надала да ће године, а Јован их има поприлично, залечити ту горку рану.

Данас ми је 17 година. Ујак каже да су то најлепше године, али и да неосетно брзо прођу. Присећа се свог детињства, пубертета, одласка у војску. Спомине бројне несташлуке и то му мами осмех. Влатко, његов најбољи друг од детињства и он, били су јединствен тандем. Било да су бежали из школе, сакривали се у женским свлачионицама, бушили гуме на директоровом ауто, они су увек заједно испаштали, али и смишљали нове смицалице. По завршетку матуре стасали су у згодне младиће, премда су у души и даље били прави дерани. Чак су се заједно удварали једној плавокосој Кристини, читали јој стихове, поклањали руже. Кристина и њих двојица су могли сатима да шетају корзом и својом појавом маме осмехе многих заљубљених парова. Ујак каже да ту нико није био сувишан! Након три године плавокоса се преселила у Краљево и њих двојица су били принуђени да забораве корзо, шетње у троје. Убрзо је уследео и војни рок, а потом су пребачени у већу касарну, где су са осталим младим регрутима стражарили, прослеђивали позиве. Ништа није слутило на сиво пролеће.

Те 1999. све се променило. Моји родитељи су постали технолошки вишак у некада добростојећим предузећима, гигантима. Потом су нам очеве привођили због продаје бензина, а мајке због продаје цигарета на улицама. Бака је морала да прода нешто из куће да би преживела. Марка је вредела десет, сто, па и хиљаду милијарди динара. Влатко и ујак већ ноћима не долазе кући. Тек понекад наврате да нешто поједу и промене кошуље. Кажу: „Журимо, отаџбина зове!” И таман кад помислимо да је кренуло набоље, поново се огласе сирене, почињу демонстрације, а нас обузме онај непријатан, свемоћан страх, језа.

Регрути су остали у касарни, а Влатко и Јован су пребачени у главну ужичку пошту. Две недеље касније Јован, овог пута сам, свратио је по храну и воду, И баш у тренутку када смо се поздрављали, одјекнуо је страхан звук. Убрзо смо сви били на поду, покривених глава. Ујак је одмах отрчао до поште, али је овог пута угледао само огромну рушевину међу пројектилима. Неколико дана везе са Београдом су прекинуте, а онда смо преко радија сазнали да су ваздухопловне снаге Немачке отпочеле бомбардовање.

После осам сати и Влатка су извукли из рушевина. Превезен је у болницу у полу- свести, са доста прелома. Јован је рекао да ће дати сву крв да га поврате. Али, спаса није било. Након два сата борбе, умро је на рукама свог најбољег пријатеља.

Тај осми мај ћемо сви памтити, а ујак највише. Не само што ће памтити, него ће га та слика доживотно прогонити са питањем „зашто?”. Не задуго и бомбардовање се завршило, али кривица коју је мој ујак осећао није њежавала. Напротив, бол му изједа срце и сада. Знам то. Иако је прошло нешто више од 11 година од трагичног случаја, боре мог ујака сведоче о давној прошлости, јер изгледа две деценије старији него што иначе јесте. Не само боре, његове очи више нису петролеј зелене. Сада су, како бака каже, налик сивој мрљи. Не волим кад тако говори, јер су те исте очи некада изазивале уздахе многих девојака из насеља. Ујак често одлази на Влатков гроб и сате проводи седећи на мермеру, гледајући у даљину. Некад ми се чини да он заправо већ годинама чека исти одговор, одговор који би му скинуо претешко бремене. Разумем га, био му је као брат. Половина њега је умрла са Влатком, а половина и данас животари. Има ујак још пријатеља. Оженили су се, а многи имају И децу, али Влатко, његов брат од детињства, је остао незаменљив.

Фотографија његове прошлости, тај кривац због изгубљене будућности и даље скупља прашину под тепихом. Ко зна колико ће дуго ту поцепана стајати или крстарити Јовановим мислима? Знам само да ујко плаћа неотплатив цех, цех из своје најраније младости.
Форевер анд Афтер

Душица Ђуровић, Економска школа, Бања Лука

Прво настаде ријеч, а затим жаргон

Жаргонизме најчешће креирају и употребљавају млади, јер желе да створе своју културу и да се бар говором издвоје и заштите од свијета одраслих. Ипак, многе жаргонизме данашња омладина преузела је од припадника старијих генерација, као нпр. **бубатор** особа која учи напамет; **дрпнути** украсти; **ћозле** наочале; **клинци** дјеца.

У свакодневном говору су се већ усталили жаргонизми којима се означавају блиски сродници. Тако ћемо и ми за родитеље радије рећи да су **старци**, брата ћемо угл. звати **буразом**, а сестру **швецом**. Посебно задовољство чинице нам ако су мршавији, јер кад год пожелимо, назваћемо брата **шиљом**, а сестру **штркљом**. А уколико су млађи од нас, задовољство је веће – они ће за нас бити **балавци** (недорасла дјеца).

За неке појмове имамо у употреби и по два жаргонизма. Тако ће наши драги родитељи бити не само старци него и **маторци**; нећемо водити рачуна о томе да ли је ту **халф** или **френд**, битно је само да га заиста имамо (пријатељ). Његово друштво ће нам највише пријати кад идемо **пијехе** или **табанице**, тј. пјешке. Уколико не поштујемо закон, стижу момци у плавом, **пајкани** или **штрумфови**. Ако затреба, иде се у **ћузу** или **ћорку**, није важно, јер значење је исто (затвор).

Да би нам неки људи, предмети или појаве били дражи или подношљивији, зваћемо их жаргонски **чова** умјесто човјек, **профа** умјесто професор, **матиш** умјесто математика, **кец** умјесто јединица, **торбак** умјесто торба и др. Хипокористике имамо и за аутомобиле, па ће бити да смо угледали **бенцамина**, а не БМВ или **мечку**, а не мерцедес. А **WC** за нас представља **Весели центар**. Склони смо и да уљепшавамо оно што је већ само по себи лијепо, тек тако у жаргону **љубац** значи исто што и пољубац, а **рођус** исто што и рођендан.

Често ћемо за лијепе и zgodне дјевојке и момке користити појмове из животињског свијета. Тако ће похвално за њу звучати жаргонизми **риба** или **мачка**, а за њега **мачак** или **мачор**.

Особу за коју мислимо да прича глупости зваћемо **пролупом**, а ако почне да нас превише нервира, постаће **деген**. Уколико је у прилици да нам досађује, зваћемо га **давежом**. Ако је женског пола рећи ћемо за њу да је **жбаха** (неугледна дјевојка) или **фиштрија** (омражена дјевојка). Сви радо избјегавамо **смрадове**, јер они се брзо љуте.

Жаргонизми **гајба** (стан), **гром** (згодан момак) су ријечи које имају идентичан облик као ријечи у књижевном језику, али овдје имају потпуно другачије значење које није и не мора бити у вези са оригиналном ријечју. Тако ни **закувати** нема никакве везе с кухињом него са свађом, а до ње веома често долази кад се особе **заракијају**, тј. попију превише алкохола.

Чини ми се да ипак највећи број наши жаргонизма настаје као посљедица замјене слогова у ријечи: **мојне** (немој); **тикпа** (патике); **фонтеле** (телефон).

Већина наведених жаргонизма припада домаћем слоју ријечи, али су чести и жаргонизми страног поријекла у свакодневној комуникацији. Тако смо од припадника старијих генерација преузели турцизме **сиктер** (кафа) "брза" кафа; **раја** („Види раје, баш се опустила!“ /“ Види друштва баш се опустило!“); **јаран** („Јаране мој!“ / „ Пријатељу мој!“).

Осим Турака, нас су значајно утицали и велики Нијемци, те смо од њих позајмили ријечи: **сентиш** = осјећајан; **стартовати** (стартен = кренути); **фрапирати** (фраппант = необичан, чудан); **ценер** (зехнер= десетка); **шпрехен** (говорити); **дер Зуг** (гутљај)

Иде се чак и дотле да се све чешће градовима и мјестима у жаргону дају нови називи. Тако Мркоњић град називају **Мичигеном**, Челинац **Челзијем**, Лакташе - **Л.А.** као Лос Анђелес, а Козарска Дубица - **Дубаи**.

Као што наш нобеловац Иво Андрић рече: „Прво настаде ријеч, а затим жаргон.“

Могуће је све уколико од циља не одустанеш већ на првој препреци!

Постати звијезда у Америци, те самим тим свјетски познат, је сан сваке особе. И док смо некада могли на прсте једне руке набројати велика свјетска имена, данас звијезде ничу свакодневно. Славу могу постићи учесници разних ријалитија као и преко приватних кућних видеа. Неки од најуспјешнијих људи на свијету били су немилосрдно отпуштени. Али они нису клонули духом одмах на првој препреци, нису одустали од својих циљева. Као резултат тога је оно што су они данас. Најпознатији и најбогатији људи на свијету.

Он и његов брат преселили су се у Калифорнију и почели производити успјешне цртане филмове. Све остало је бајка.

Кад одлучимо што желимо и кад пронађемо разлог зашто нам је баш то важно, те кад кренемо на пут успјеха важно је не одустати. Успјех је процес и има своје успоне и падове. Било што да радимо морамо бити свјесни да ћемо учинити неке грешке, наићи на проблеме и да ће доћи тренутак кад ће се одустајање чинити пуно лакшим и једноставнијим рјешењем. Успјех је игра, а неуспјех битан састојак те игре. Зато треба устрајати упркос привременим неуспјесима и држати се оног циља због којег смо све то и започели.

Мадона заказала као продавачица крофни

Кад је Мадона одустала од школе и преселила се у Њу Јорк у потрази за славом, искусила је груби старт. Радила је у *Dunkin Donuts* на *Times Skveru*, а након што је пролила желе по одијелу муштерије, већ је првог дана добила отказ. Мадона је радила као конобарица у неколико фаст - фуд ресторана прије него што је 1979. ушетала на музичку сцену и тамо одлучила владати.

Никад не треба одустати, пут ка успјеху није лак!

Опра је била неспособна за телевизијске вијести. Продуцент вечерњих вијести на телевизијској станици у Балтимору није био задовољан великим емотивним ангажманом који је Опра Винфри уносила у репортаже. Оцијенио је да није довољно добра за вијести и понудио јој је вођење емисије у дневном програму. Опра је најприје била сломљена, јер се прелазак из вечерњег у дневни програм сматрао озбиљним падом у каријери. Но њезина емисија "Људи причају" убрзо је постала хит и отворила јој је пут до најмоћније жене у шоубизнису.

Волт Дизнију је уредник рекао да није довољно креативан. Волт Дизни је 1919. био отпуштен из локалних дневних новина "*Kansas Siti Star*" јер је његов уредник закључио да му недостаје маште, те да нема добрих идеја. Отказ није био посљедњи од његових неуспјеха. Дизнијев студио за анимиране филмове "*Laugh-O-Gram*" је касније отишао у стечај. Коначно, одлучио је поставити темеље свог студија на исплативијем подручју, у Холивуду.

Не постоји неуспјех. Само успјех или одустајање.

Ја имам таленат

У Средњој пословној школи је у низу манифестација које се организују одржана једна веома занимљива под називом „Ја имам таленат“. Поведени жељом да на једном мјесту окупимо младе људе који су талентовани у пјевању, плесању, рецитовању, свирању или глуми, позвали смо један број основних и средњих школа, да нам се придруже и подрже ову идеју. Одазвало се шест средњих школа: Економска, Медицинска, Музичка, Техничка, Католичка гимназија и Пољопривредна школа, те четири основне: „Иво Андрић“, „Алекса Шантић“, „Борисав Станковић“ и „Јован Дучић“. Приредба је одржана у Амфитеатру ПИМ универзитета 19. априла 2012. године.

Било је уживање посматрати сву креативност, љепоту и маштовитост младих људи. На крају вечери представили смо још један таленат ученика Средње пословне школе, а то је таленат у фотографисању. У сарадњи са Дејаном Ђурићем, Леон Бијелић је отворио своју прву изложбу фотографија и тиме су ова двојица младића крунисали тему наше вечери. Много позитивне енергије је струјало међу свим окупљеним посјетиоцима, тако да нам је све ово дало наду да изрека: „На младима свијет остаје“, заиста вриједи.

Такође смо схватили да је окупљање младих на овај начин веома потребно нашем друштву, па ћемо се потрудити да оваквие и сличне приредбе организујемо и убудуће.

„Сваки човјек посједује неки таленат, само треба да га открије и пусти на слободу“, био је мото ове вечери, а сама манифестација нас је у то и увјерила.

Ученик генерације СПШ 2012. године – Милкица Јовичић

△ Шта те је мотивисало да упишеш Средњу пословну школу?

Мени се чини да су ове четири године само пролетјеле и као да сам јуче кренула у средњу школу. Ипак је то било давно да бих се сјећала због чега сам направила баш овакав избор. Много људи мисли да је главни разлог за уписивање приватне школе осигуран пролаз, али није тако. У овој школи се тражи знање. Вјерујем да у односу на друге, наши ученици понесу више знања из средње школе. Кад бих требала поново да бирам, опет бих се одлучила за Средњу пословну школу.

△ Најдража сјећања из школске клупе?

Много драгих сјећања ме веже са Средњу пословну школу и године проведене у њој. Тешко је издвојити најдраже, али ако морам, онда би то било једно необично сјећање. У првом разреду смо скоро сви побјегли са часа њемачког и након тога добили укор. Иако је ово сјећање вриједно заборави мени је драго, јер смо тада први пут дјеловали сложено као разред. Још тада смо се повезали нераскидивим везама пријатељства и сада када је расанак близу, надам се да ће оно заиста потрајати цијели живот.

△ Ти си једна од ријетких ученица која је за ове четири године имала просјек 5,00. Реци нам да ли је било тешко постићи такав успјех и да ли си се одрицала многих ствари?

Знам да многи не вјерују када ово кажем, али имати просјек 5,00 и није тако тешко. Све што је потребно јесте слушати на часу и одвојити одређено вријеме за школу. Исплатиће се. Што се одрицања тиче, нисам се одрицала много ствари ради школе. С времена на вријеме се деси да се мораш одрећи нечега, али то није ништа страшно.

△ Шта те је мотивисало да постигнеш овакав успјех?

Сасвим случајно сам на полугодишту прошла просјеком 5,00. Да не бих то покварила потрудила сам се да и на крају године имам исти просјек. То ми је био мотив да се потрудим до краја школовања, што ми је и пошло за руком.

△ Као ученица генерације добитница си стипендије ПИМ универзитета за cjелокупно студирање на нивоу универзитета. Који су твоји даљи планови?

Планирам уписати право на државном факултету, будући да волим право. Такође ћу уписати и ПИМ универзитет.

△ Који су твоји основни разлози због којих остајеш вјерна овој институцији?

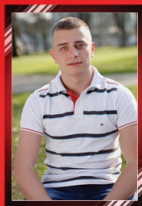
Сматрам да ПИМ нуди разне могућности својим студентима које државне институције не нуде. Студентима ПИМ-а су омогућене многе ствари као што су: пракса све четири године студирања што увелико помаже при запошљавању након дипломирања, односи студената и професора су приснији и увијек постоји могућност договора, омогућене су све потребне књиге и још много тога.

△ Ми ти честитамо на успјеху постигнутом до сада и желимо да идеш узлазном путањом и даље кроз живот. Имаш ли нешто да поручиш младим генерацијама које тек долазе?

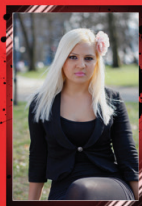
Хвала пуно на жељама! Генерацијама које долазе желим да поручим да је уз мало труда и истрајности све могуће и да најбоље искористе оно што им ова школа нуди. Ја јесам!

Nedeljka Strika

Ognjen Tatarević

Vukica Vučković

Nikola Janković

Ivana Poparić

Siniša Kuruzović

Aleksandra Čeranić

Mladen Madžar

Sretenka Janjić

Tatjana Milaković

Dejan Sipragić

Ivana Vučić

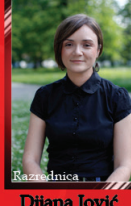
Tamara Derajić

Dragana Kalabić

Željka Drinić

Razrednica
Dijana Jović

Nevena Samardžija

Tanja Regodić

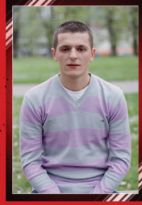
Isidora Stanisljević

Ognjen Strbac

Dajana Pećanać

Jasmin Džemali

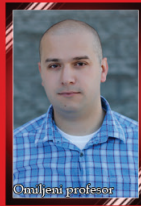
Daniel Parezanović

Vedrana Stokanić

Smiljana Antičić

Omiljeni profesor
Saša Dragojević

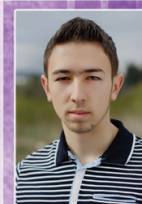

Direktorica
Danijela Jokanović

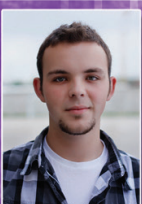
Srednja poslovna škola
Generacija 2008/2012
Razred IV1

Photo by:
www.leonbijelic.com
photography

Матуранти Средње пословне школе, генерација 2008/2012. година

Aleksandar Getojević

Branko Maletić

Đorđe Josipović

Jelena Branković

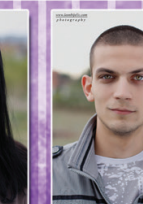
Jovana Radić

Milana Danilović

Mile Jovičić

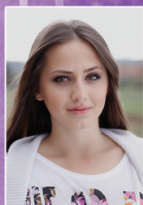

Milka Jovičić

Miloš Čurković

Slobodan Savić

Nada Grujić

Natalia Kukolj

Nikola Guzijan

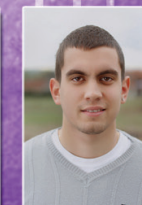
Nikolina Bojanić

Nikolina Kličić

Nikolina Milekić

Sergej Zabić

Simona Bijelić

Leon Bijelić

Srđan Marinković

Stefan Marjanović

Tanja Kevac

Vesna Rogić

Vojislavka Lazić

Dijana Jović

Smiljana Antičić

Gordana Davidović
Razrednica

Danijela Jokanović
Direktorica

Srednja poslovna škola - Banja Luka
Smjer: Poslovno-pravni tehničari
Generacija 2008/2012

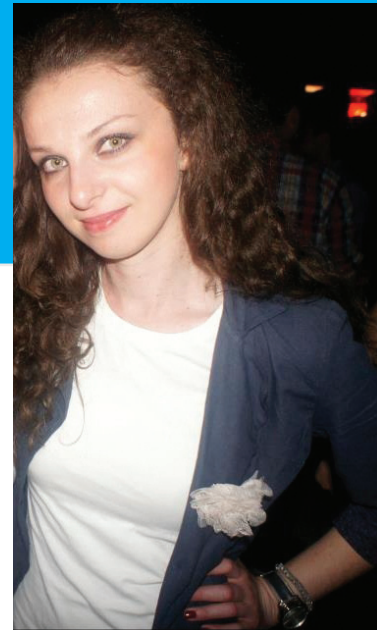
IV2

Omiljene profesorce

Сања Даниловић

Интервју

Ученик генерације 2010.

△ **Сања, ти си прва ученица која је понијела титулу ученика генерације СПШ. Када се сјетиш средње школе, да ли је то за тебе далека прошлост?** Не, није.. ипак су прошле само двије године и још увијек памтим сваки тренутак везан за средњошколске дане.

△ **Издвоји једно од најљепших сјећања везаних за тај период!**

Па свака година проведена у средњој школи носи неку своју причу. И добру и лошу. Средња школа је уствари, једно лијепо искуство. Кад је завршиш, па се осврнеш 4 године уназад, схватиш каква си особа био тад, а каква си постао сада. Схватиш да се доста тога промијенило, да ниси више дијете и да си управо затворио једно поглавље живота, а већ те чека неко ново, непознато. Тако је било и са мном. Пуно сам се промијенила за те 4 године. Могу слободно рећи да сам стекла одређено самопуздање које нисам имала кад сам кренула у средњу школу. Као најљепши период издвојила бих четврти разред. Тада смо некако сви били другачији, зрелији.. тада сам схватила шта желим даље у животу и са којим људима желим и даље да се дружим. И наравно издвојила бих екскурзије као најљепше периоде школовања. Те екскурзије, уствари, само употпуњују слику Средње пословне школе и оне су такође једно позитивно искуство, јер ученици се боље упознају, више друже, посјећују и упознају мјеста на којима прије нису били, шире своја познанства.

△ **Стипендиста си ПИМ универзитета, како си постигла тај успјех? Да ли је било тешко?**

Није било тешко. Уз све што нуде СПШ и ПИМ универзитет, уз мало труда и пуно воље и жеље за радом, свака особа може постићи успјех.

△ **Зашто си се одлучила за приватни начин школовања, прво средња, а затим факултет? Да ли си и једном пожалила због тог избора?**

Као прво, по завршетку основне школе нисам знала шта бих уписала. Ни једна школа ме није довољно привлачила да бих се одлучила на тај корак да је упишем. А онда сам чула за Средњу пословну школу и одлучила сам заједно са својим родитељима да скупимо што више информација и сазнамо о каквој је школи ријеч. Након тога, схватила сам да је то оно што желим и одлучила сам се уписати у СПШ. Ни један тренутак нисам пожалила што сам донијела такву одлуку. Приватни факултет сам уписала, јер сам кроз средњу школу увидјела начин на који функционишу и средња школа и факултет. С обзиром да сам била задовољна начином рада, опхођења према ученицима, односом између професора и ученика, квалитетом рада, није ми било тешко да се одлучим да упишем ПИМ универзитет. И данас сам ту гдје јесам и не жалим ни за једном својом одлуком.

△ **Која је твоја визија будућности, гдје се видиш када завршиш факултет?**

Па искрено, нисам нешто претјерано размишљала о томе.. Наравно, приоритет ми је да завршим факултет, надам се да ћу послје првог циклуса студија, уписати и други циклус, односно мастер..а у међувремену пронаћи и добар, одговарајући посао. Такође бих вољела доста путовати, упознати свијет, неке друге врсте култура, нова мјеста, нове људе.. И наравно, једног дана бих вољела да могу рећи ко сам, да знам шта радим и да имам успјешну каријеру иза, а и испред себе.

△ **Порука младим генерацијама!**

Моја порука је да уколико се одлуче за СПШ и ПИМ неће погријешити. Сваки ученик и студент могу да стекну квалитетно знање кроз школовање у СПШ и ПИМ, а поред тога нуде им се многе друге могућности које могу бити од користи у будућем животу.

Ивана Кнежевић

Интервју

Ученик генерације 2011.

△ Ивана, ти си прошле године била ученик генерације, каква те сјећања вежу за средњу школу?

То су до сада најљепша сјећања у мом животу. Вољела бих да се вратим у тај период, да проживим још један дан у школској клупи. Са већином друштва из разреда одржавам контакт, без обзира што смо се расули на разне стране.

△ Можеш ли издвојити једно од најљепших сјећања везаних за тај период?

Екскурзија на Охрид у другом разреду. Лијепих сјећања је много, али та екскурзија је била посебна и никад је нећу заборавити.

△ Ти си паралелно студент ПИМ универзитета и државног Економског факултета. Одакле такав избор?

Пошто сам као ученик генерације добила стипендију за школовање на ПИМ универзитету, одлучила сам се за студирање два различита смјера, општи смјер на Економији и економску дипломатију на ПИМ-у.

△ Пошто си студент и државног и приватног факултета, можеш ли да повучеш неку паралелу?

Без лажног претјеривања могу рећи да се много пријатније осјећам на ПИМ-у. Мање је студената, тако да се професори могу посветити сваком од нас појединачно. Услови рада које нам ПИМ пружа су много бољи од услова на државном факултету.

△ Да ли си много труда уложила да би постала ученик генерације, а самим тим и стипендиста ПИМ-а?

Радила сам умјерено, али редовно. Пратила сам наставу на часу и успјех није изостао. Никада нећу заборавити тај осјећај среће када су ме прозвали да изађем и примим награду.

△ Која је твоја визија будућности?

Надам се да ћу успјети завршити у року. Вољела бих да останем да радим на ПИМ-у и да на тај начин уђем у професију. Касније бих жељела да се бавим економијом на тржишту, али не желим још увијек у својим визијама да идем толико далеко.

△ Шта би поручила младим генерацијама које долазе после тебе?

Истрајте у ономе што желите без обзира на све препреке на које ћете наићи, али се немојте заборавити забављати и уживати у животу.

Стручна страна – Право

СУДИЈА У ДЕВЕДЕСЕТОЈ

“Судије не подносе оставку никада, а умиру врло ријтко”. Ова шала се не односи на наше судије. Досјетка о којој је ријеч, изречена је на рачун америчких судија. Каже се да у свакој шали има и зрно истине. Да ли се и у овој прилици то зрно може пронаћи?

Према нашем важећем праву, судије се именују на мандат неограниченог трајања с тим да им мандат може престати у случају да поднесу оставку, наврше старосну доб прописану за обавезан одлазак у пензију или буду разријешени дужности из разлога утврђених законом. Функција није доживотна, али је итекако дуготрајног трајања.

ПРВА ЖЕНА АДВОКАТ У СРБИЈИ

Према многим истраживањима прва жена адвокат у Србији била је Марија Поповић, супруга пјесника Симе Милутиновића-Сарајлије. Била је Вуков поштовалац и сарадник на пољу језичке реформе и велики љубитељ поезије Симе Милутиновића Сарајлије. Са Симоном се упознала у Пешти, где је студирала и завршила правни факултет. Послије вјенчања 1838. године у Пешти, преселили су се у Београд где је Марија Поповић започела своју адвокатску праксу. Њихови београдски дани протичали су у неимаштини и оскудици. Бујне пјесничке природе, Сима се укључио у страначке борбе тадашње Србије, не марећи пуно за материјално стање своје фамилије. Ни Марија Поповић није зарађивала у свом адвокатском послу. Одана својим човјекољубивим идеалима она је, углавном бесплатно, заступала београдску сиротињу по судовима.

ЗАНИМЉИВЕ СУДСКЕ ОДЛУКЕ

Како сложени, закукуљени и контрадикторни могу постати закони, показују неке новије судске пресуде које смо нашли у америчким новинама:

“Голубови којима је власник физичко или правно лице не смију сједити на крововима других физичких или правних лица и не смију се задржавати у вртovima и двориштима сусједа.”
(Пресуда једног британског суда)

“Изваћени бубрежни каменци и ишчупани златни зуби остају власништво пацијента.”
(Правно схватање Њемачког љекарског удружења)

“Кад се на некој жељезничкој прузи нађе чопор паса, машиновођа по закону није дужан упозорити звиждањем посебно сваког појединог пса.”
(Пресуда једног суда у америчкој савезној држави Тенесију)

СМИЈЕШНА СТРАНА ПРАВДЕ

Адвокат: Када вам је рођендан?

Сведок: 18-тог јула.

Адвокат: Које године?

Сведок: Сваке године.

Адвокат: Та чињеница да сте заборавни утиче на Вас?

Сведок: Да.

Адвокат: На који начин утиче?

Сведок: Па заборављам.

Адвокат: Заборављате? Да? Можете ли нам дати пример нечега што сте заборавили?

Адвокат: Како је престао ваш први брак?

Сведок: Па смрћу.

Адвокат: Чијом?

Стручна страна - Економија

ИМАТЕ, ЗАИСТА, ВЕЛИКУ ЖЕЉУ НАУЧИТИ СВЕ О МАРКЕТИНГУ?

Почеци модерног маркетинга могу се наћи у периоду индустријске револуције која се одиграла у Великој Британији око 1750 и у САД-у и Њемачкој око 1830. На маркетинг се почело гледати као на научно поље почетком двадесетог вијека, што је проистекло из курсева који су се бавили питањима дистрибуције. Курсеви маркетинга у педесетим и шездесетим годинама двадесетог вијека били су усредсређени на то како радити, са нагласком на техникама маркетинга. Данас се више пажње посвећује филозофији маркетинга као начину пословања, и природи утицаја маркетинга на цјелокупно друштво.

- Етимологија ријечи маркетинг.

Ријеч маркетинг је англосаксонског поријекла и настала је од ријечи "маркет" -„тржиште" и суфикса "инг" који има више значења: "стављање на тржиште" или "стварати тржиште".

- Зашто је настао маркетинг?

Маркетинг је настао ради рјешавања проблема производње и произвођача, онда када је понуда била већа од тражње, а крајњи циљ је била реализација произведене робе и остваривање профита за предузеће.

- Занимљивости маркетинга:

Једна од првих сачуваних реклама датира још из времена старе Грчке и пронађена је у граду Ефесу, који се налази у садашњој Турској. У Ефесу је пронађена једна од првих реклама за бордел. На плочнику на главном шеталишту са десне стране постоји плочник, на плочнику је изрезбарено лијево стопало. Што значи да је бордел са лијеве стране шеталишта, други прст на ноzi је обојен другом бојом што значи да је друга радња са лијеве стране. Приказана је као једна лијепа жена са распуштеном косом и са славујем на рамену која позива мушкарце да дођу у бордел. Маркетинг никако није творевина двадесетог вијека, он се једноставно мијењао заједно са тржиштем.

-Шта је маркетинг?

Да ли је маркетинг само продаја и рекламирање? Да ли је то само реклама на телевизији или у новинама, маркетиншка кампања поштом или електронском поштом, продаја преко Интернета или позиви на распродаје?

Циљ маркетинга је дугорочно задовољство купаца, а не краткотрајна обмана и трикови.

Ако немате купце, немате ни посао.

-Филип Котлер је синоним за маркетинг. Његове књиге су продане у преко три милиона примјерака на више од двадесет језика и читане су као маркетиншко јеванђеље у многим земљама. Филип Котлер је професор међународног менаџмента на Келоговој школи за менаџмент. Келог школа је шест пута проглашена за најбољу пословну школу у Сједињеним Државама, највећим дијелом захваљујући доприносу професора Котлера током његовог дугогодишњег рада.

UNIVERZITET
ZA POSLOVNI INŽENJERING I MENADŽMENT
BANJA LUKA

POZIV ZA UPIS

PRVI CIKLUS STUDIJA, ŠKOLSKA 2012/2013.GODINA 10 GENERACIJA STUDENATA

10 GENERACIJA
STUDENATA

EKONOMSKI fakultet

PRAVNI fakultet

FILZOZFSKI fakultet

TEHNIČKI fakultet

RAČUNARSKE NAUKE

školarina od **1500,00 KM**
Mogućnost plaćanja u ratama

Sve detaljnije informacije: PIM UNIVERZITET BANJA LUKA,
Despota Stefana Lazarevića bb
www.univerzitetpim.com

051/378-300
066/717-777

E-mail: upis@fakultetpim.com i
brucos@fakultetpim.com

NAMJERNO NAJBOLJI

ПОЗИВ ЗА УПИС

ПИМ универзитет основан је 2003. године, и у школској години која долази уписује десету генерацију студената на пет факултета. Студијски програми се изводе на Економском факултету, Правном факултету, Факултету техничких наука у оквиру којег се изучава графички дизајн, Факултету рачунарских наука у оквиру којег се изучавају информационе технологије, и Филозофском факултету у оквиру којег се изучава психологија. Све наставне јединице праћене су конкретним случајевима из праксе, захваљујући којима студенти развијају вјештине и креативност. Све то довело је до онога што је императив ПИМ универзитета, а то је: „Студент у центру пажње“.

Да би испунио свој основни императив, овај Универзитет је од самог почетка инсистирао на упису малог броја студената. Рад са групама до двадесет студената, омогућио је да се успјешно рјешавају задаци постављени пред студенте и њихове наставнике, али и да сваки наставник прати појединачно могућности и успјехе сваког студента. Студенти нису бројеви, већ личности са именом и презименом. Сваком студенту се приступа лично и од њега извлачи максимум.

SREDNJA POSLOVNA ŠKOLA
BANJA LUKA

POZIV ZA UPIS 7

GENERACIJE UČENIKA
U PRVI RAZRED
SREDNJE POSLOVNE ŠKOLE
U BANJALUCI

SMJEROVI:

POSLOVNO-PRAVNI TEHNIČAR

GIMNAZIJA OPŠTI SMJER

MEDICINSKI TEHNIČAR

KOZMETIČKI TEHNIČAR

MOGUĆNOST
PLAĆANJA ŠKOLARINE
U 12 MJESEČNIH
RATA.

Sve detaljnije informacije: SREDNJA POSLOVNA ŠKOLA BANJA LUKA,
Despota Stefana Lazarevića bb
www.spskola.com

051/379-410

066/717-000

E-mail: info@spskola.com

NE MORAŠ BITI BOLJI OD DRUGIH, BUDI NAJBOLJI ŠTO MOŽEŠ

ПОЗИВ ЗА УПИС

Srednja poslovna škola broji 160 učenika koji su smješteni u 4 razreda i 7 odjeljenja. Sam broj učenika nam govori da se nastavne aktivnosti baziraju na radu sa optimalnom veličinom grupe, što daje mogućnost učenicima da aktivno učestvuju u nastavnom procesu, da sami preduzmu odgovornost za lični rezultat, te tako grade realnu sliku o sebi.

Ovakav individualistički pristup učeniku podrazumijeva i prepoznavanje kvaliteta i interesovanja svakog našeg učenika, podršku u razvoju ličnih talenata i razvoj unutrašnje motivacije za visoko postignuće.

Ono što učenici prepoznaju kao vrijedno u našoj Školi je kvalitetna komunikacija uz mnogo uzajamno razumijevanja i prihvatanja različitosti. Nastojimo da u školi osposobimo učenike da budu opredijeljeni za nove ideje, informacije i pristup radu kroz praktičnu primjenu stеченог знања, a što je предуслов успешног пословања савременог пословног свијета.

UNIVERZITET ZA POSLOVNI INŽENJERING I MENADŽMENT BANJA LUKA

Broj: 1.78/12
Datum: 17.04.2012.godine.

NA OSNOVU PRAVILNIKA O DODJELI
STIPENDIJA MATURANTIMA I
STUDENTIMA IZ

FONDA ZA STIPENDIRANJE "Ljubiša Mladenović"

UNIVERZITET ZA POSLOVNI
INŽENJERING I MENADŽMENT
BANJA LUKA

RASPISUJE KONKURS

za dodjelu stipendija za maturante
četvorogodišnjih srednjih škola u
školskoj 2012/2013. godini.

Dodjeljuju se stipendije za **cjelokupni
studij** na studijskim programima:

- Menadžment: 1 stipendija
- Finansije i bankarstvo: 1 stipendija
- Marketing: 1 stipendija
- Ekonomska diplomatija: 1 stipendija
- Pravo: 1 stipendija
- Andragogija: 1 stipendija

Grafički inženjering i dizajn: 2 stipendije
Psihologija: 1 stipendija
Računarske nauke: 2 stipendije

Zbog povećanog interesovanja za stipendije,
prijave zainteresovanih kandidata se
primaju do petka 11.5.2012.godine do 16:00
časova.

Prijave se primaju isključivo putem
e-mail adrese: fond@fakultetpim.com.

Prijava se popunjava po obrascu koji je
dostupan na službenoj web stranici Univerziteta
za poslovni inženjering i menadžment
www.univerzitetpim.com u linku Fond
„Ljubiša Mladenović“.

Razgovor sa svim prijavljenim kandidatima
biće obavljen u ponedjeljak
14.5.2012.godine od 09:00 časova, u
prostorijama Univerziteta za poslovni
inženjering i menadžment, ulica Despota Stefana
Lazarevića bb, Banja Luka.

Prilikom prijave na ovaj konkurs, svaki
prijavljeni kandidat će putem e-maila dobiti
detaljna uputstva u vezi sa razgovorom.

Prijave sa netačnim i nepotpunim podacima će
automatski biti eliminisane.

www.univerzitetpim.com

NAMJERNO NAJBOJI!

КОНКУРС

Већ неколико година Универзитет стипендира најбоље ученике наше Средње пословне школе и осталих средњих школа, а од прошле године, у знак сјећања на нашег првог директора и једног од оснивача ПИМ универзитета и Средње пословне школе, са радом је почео и Фонд за стипендирање студената „Љубиша Младеновић“. У школској години, која је у току, из Фонда се стипендира 10 студената, којима су додијелене стипендије за целокупно школовање. Стипендија покрива трошкове школовања, обезбјеђења литературе, пријаве испита, дипломирања. У школској години која долази, у којој уписујемо 10. генерацију студената, планирамо додијелити нових 11 стипендија које ће такође покривати студентима све трошкове школовања током њиховог студирања на нашем Универзитету, а ученицима Средње пословне школе, који се одлуче за наставак школовања на Универзитету, а који нису добитници стипендије за бесплатно школовање, умањена је школарина у висини од 30%. Од планираних 11 стипендија које ћемо додијелити, надамо се да ће најмање двије стипендије понијети успешни ученици Дома за дјецу без родитељског старања „Рада Врањешевих“, а који покажу интересовање за студирање на нашем Универзитету, и тиме дати свој допринос о разбијању предрасуда о институционалном одрастању и васпитању.

MODRIČA

OIL REFINERY

AGROCENTAR

Спонзори часописа Пирамида

www.spskola.com

Издавач: Средња пословна школа у Бањој Луци, Деспота Стефана Лазаревића бб, 051/379-410;
066/717-000; e-mail: info@spskola.com